

det. De seneste stramninger i udlændingeloven har ikke ændret på dette.

Der er flere af disse ægteskaber, end de officielle statistikker viser.

I år 2000 var antallet af familiesammenføringer i alt 12.514 personer.

Heraf skete 6.373 familiesammenføringer til ægtefæller.

4.051 af disse familiesammenføringer skete til danske eller nordiske statsborgere.

Men mange af de danske statsborgere er børn af indvandrere, der er blevet familiesammenført i Danmark af deres forældre.

Selv i tredje generation sker indvandring gennem arrangerede ægteskaber.

Det er forklaringen på, at en undersøgelse fra Ishøj Kommune kunne vise, at 145 tyrkiske mænd, som kom til Danmark i 1969/70, og som bosatte sig i Ishøj Kommune, i perioden fra 1969/70 til 1989 blev til i alt 2.813 personer, som befinder sig i Danmark.

Den voldsomme forøgelse fra 145 til 2.813 personer er sket gennem familiesammenføringer og fødte børn i Danmark.

Ud af de 2.813 personer er 1.341 personer familiesammenført.

Det betyder altså, at 98 pct. af samtlige ægtefæller til herboende er hentet i Tyrkiet.

I 3. generation drejer det sig om 97 pct.

Det foreslås derfor, at familiesammenføringsreglerne strammes.

Hvis tilknytningen til et andet land er større end til Danmark, foreslås det, at det efter en konkret vurdering kan bestemmes, at familiesammenføringen sker, hvor tilknytningen er størst.

I svar på spørgsmål nr. S 97 fra indeværende folketingsår har indenrigsministeren oplyst, at man i forbindelse med forberedelsen af lovforslaget til den senere lov nr. 424 af 31. maj 2000 overvejede at lade tilknytningskravet gælde for alle ægtefællesammenføringer med herboende personer, uanset om den herboende havde dansk indfødsret eller ej. Det vurderedes imidlertid, at tilknytningskravet alene ville kunne få betydning i særdeles få tilfælde, hvor den herboende havde dansk indfødsret. Det endelige lovforslag blev derfor begrænset til alene at vedrøre ægtefællesammenføring med herboende personer, der ikke har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande eller har flygtningestatus.

Forslagsstillerne finder, at tilknytningskravet også bør omfatte danske statsborgere. Såfremt den samlede tilknytning efter en konkret vurdering er størst til op-

rindelseslandet, må familiesammenføring finde sted der. Det vil f.eks. være tilfældet, hvor en efterkommer af udenlandske statsborgere, skønt født i Danmark, er opdraget med oprindelseslandets sprog, har modtaget modersmålsundervisning i folkeskolen og nu indgår ægteskab med en person fra forældrenes hjemland.

Stramningerne, der skulle dæmme op for tvangsægteskaber, fungerer ikke. I svar på spørgsmål S 667 af 8. december 2000 har indenrigsministeren oplyst, at Udlændingestyrelsen har oplyst, at styrelsen ikke i perioden 3. juni 2000-1. december 2000 har truffet afgørelse om afslag på familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 7, med den begrundelse, at ægteskabet eller samlivsforholdet ikke utvivlsomt må antages for indgået efter den herboendes eget ønske.

Samtidig kan personale fra krisecentrene og indvandrerorganisationen Indsam berette om flere kvinder, der er tvunget til ægteskab og derfor søger rådgivning og hjælp.

Forslagsstillerne er dog af den opfattelse, at arrangerede ægteskaber er et langt større problem end egentlige tvangsægteskaber, jf. den omtalte Ishøjundersøgelse.

Det er forslagsstillerne opfattelse, at udenlandske forældre, der har valgt at leve i Danmark, må indrette sig efter dansk kulturmønster. Danmark skal ikke fortsætte med at give opholdstilladelse til ægtefæller til anden- og tredjegerationsindvandrere, der hentes i hjemlandet.

Arrangerede ægteskaber med landsmænd fra hjemlandet skal ikke medføre opholdstilladelse i Danmark.

Hvis f.eks. en herboende tyrker ønsker at indgå ægteskab med en person fra hjemlandet, er det mere naturligt, at familiesammenføringen sker i Tyrkiet.

Ikke blot er det vanskeligt for nytilkomne ægtefæller at integrere sig, men den herboende ægtefælle, der måske er født i Danmark og velintegreret, tvinges af den nytilkomne ægtefælle til at leve i et ulykkelig kultuelt spændingsfelt og tvinges til et familiemønster, der ikke er i overensstemmelse med grundlæggende frihedsrettigheder.

Samfundet skal forlange, at udenlandske forældre, der har valgt at leve i Danmark, indretter sig efter dansk kulturmønster og lader deres børn selv bestemme, hvem de vil gifte sig med.

12. Optjeningsprincip for offentlige ydelser

Forslagsstillerne har stemt imod den forhøjede integrationsydelse. Forslagsstillerne ønsker at undgå, at Danmark tiltrækker sociale flygtninge og indvandre-